

SỐ 552

KINH MA-ĐĂNG NỮ GIẢI HÌNH TRONG SÁU VIỆC

*Hán dịch: Mất tên người dịch, phụ vào dịch phẩm
đời Đông Tấn.*

Một thời, Đức Phật ở tại tinh xá trong vườn Cấp cô độc, thuộc thành Xá-vệ. Bấy giờ, Tôn giả A-nan bưng bình bát đi khát thực, men theo bờ nước, Tôn giả thấy một người con gái đang gánh nước đi. A-nan theo xin nước, cô gái cho nước xong, lại đi theo đến tận chỗ ở của A-nan. Nàng nghĩ sẽ về mách với mẹ mình. Mẹ của nàng họ Ma-đăng. Nhưng khi về nhà nàng lại rũ rượi, nằm dài khóc lóc. Mẹ hỏi:

–Vì sao con khóc?

Nàng nói:

–Mẹ muốn gả chồng cho con, chớ có gả cho ai. Vừa rồi, con đi gánh nước. Có một vị Sa-môn đến xin nước, con hỏi tên gì? Ông ta nói tên là A-nan. Con muốn kết hôn với A-nan, nếu không lấy được A-nan thì con không lấy chồng.

Người mẹ liền đi tìm hiểu về A-nan, biết A-nan là vị Sa-môn đang làm người hầu cho Phật. Bà trở về nói với con gái:

–A-nan theo Phật học đạo. Ông ta không chịu làm chồng con đâu.

Nàng khóc lóc, kể lể, bỏ ăn, bỏ uống và nói:

–Mẹ theo đạo làm người ta mê hoặc, sao không làm đi.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thế rồi người mẹ nghĩ ra một kế. Một hôm, bà cung thỉnh Tôn giả A-nan về nhà cúng dường cơm. Cô con gái rất vui mừng. Người mẹ thưa với A-nan:

–Thưa Tôn giả! Con gái tôi muốn làm vợ Tôn giả.

A-nan nói:

–Tôi theo Phật, giữ giới, không bao giờ lập gia đình.

Người mẹ lại nói:

–Con gái tôi nếu không được Tôn giả làm chồng, nó sẽ tự sát.

A-nan nói:

–Đức Bổn sư thầy tôi dạy không được giao tiếp cùng người nữ.

Người mẹ thuật lại cho con gái mình nghe:

–A-nan không chịu làm chồng con. Đạo của ông ta có giới luật, không cho phép lập gia đình.

Nàng nhìn mẹ, khóc lóc, nói:

–Mẹ ơi, đạo mê hoặc của mẹ sao không dùng?

–Tất cả đạo của thiên hạ không thể vượt qua đạo Phật và đạo A-la-hán.

–Thôi như thế này, mẹ hãy vì con đóng cửa lại, đừng cho A-nan ra ngoài. Đến chiều, A-nan sẽ làm chồng con.

Người mẹ lập mưu đóng cửa giữ chân A-nan cho đến chiều. Bà trải mền chiếu, sửa soạn chỗ nằm. Cô con gái thì vui mừng, trang điểm, còn A-nan không chịu đến chỗ nằm. Người mẹ liền đốt đồng lửa ở trước mặt A-nan, rồi kéo áo A-nan nói:

–Ông mà không chịu làm chồng nó thì tôi sẽ ném ông vào lửa.

A-nan tự nghĩ: “Thật xấu hổ cho một người Sa-môn. Nay phải chịu nạn trong này, không thể thoát được.” Tôn giả chấp tay nhớ nghĩ đến Phật. Đức Phật biết được tấm lòng của Tôn giả A-nan, Ngài dùng thần thông giải thoát cho A-nan. Tôn giả A-nan trở về đến chỗ Đức Phật, bạch:

–Thưa Thế Tôn! Hôm qua con đi khát thực bên bờ nước, thấy một người nữ gánh nước, con đi theo xin nước. Sáng hôm sau, có một bà họ là Ma-đăng thỉnh con về nhà cúng dường cơm. Khi con chuẩn bị ra đi, bà giữ lại vì muốn con gái bà làm vợ con. Con giữ gìn giới luật của Phật, quyết không lập gia đình.

Bấy giờ, khi thấy Tôn giả A-nan được giải thoát ra đi, ở trong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhà nàng càng khóc lóc. Người mẹ nói:

–Ông ta đã theo Phật học đạo, mưu kế của mẹ không thể thắng được. Mẹ không nói trước với con như vậy sao.

Nàng lại tiếp tục khóc mãi, cứ nhớ tưởng về A-nan. Rạng ngày, nàng tự mình đi tìm A-nan. Trên đường, thấy Tôn giả A-nan đang đi khát thực, nàng liền đi theo sau lưng. Nàng nhìn chân A-nan, nhìn mặt A-nan. A-nan thẹn không nhìn lại mà có ý lẩn tránh cô ta. Nàng tiếp tục đi theo A-nan. A-nan trở về chỗ Đức Phật còn nàng đứng giữ ngay cửa, rồi không thấy A-nan xuất hiện, nàng khóc lóc quay về.

Tôn giả A-nan đến trước Đức Phật, bạch:

–Thưa Thế Tôn! Hôm qua nữ Ma-đăng theo con. Hôm nay lại theo nữa.

Đức Phật bèn cho người gọi nàng đến và hỏi:

–Con theo A-nan vì những thứ gì?

Nàng thưa:

–Thưa Thế Tôn! Con nghe A-nan không vợ, con cũng không chồng, nên con muốn làm vợ A-nan.

Phật bảo:

–Sa-môn A-nan không tóc. Con phải xuống tóc thì ta sẽ bảo A-nan làm chồng con.

Nàng nói:

–Vậy thì con sẵn sàng xuống tóc.

Đức Phật bảo:

–Con về bảo mẹ xuống tóc cho con.

Cô ta trở về nói với mẹ:

–Thưa mẹ, mẹ không thuyết phục được A-nan nên con đã tự mình đến tìm hiểu và hỏi Phật. Đức Phật dạy con phải xuống tóc rồi bảo A-nan làm chồng con.

Người mẹ nói:

–Ta sinh ra con, nhờ mái tóc che chở bảo vệ, cớ gì con phải làm vợ ông Sa-môn? Trong nước có biết bao nhà giàu sang, mẹ có thể tìm cho con một tấm chồng với những người đó.

Nàng nói:

–Dù sống hay chết con cũng phải làm vợ A-nan.

–Vì sao con muốn làm nhục dòng tộc của ta?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Nếu mẹ thương thì giúp cho con vui lòng.

Người mẹ gạt lệ đành lấy dao xuống tóc cho con gái mình. Sau đó, nàng trở lại chỗ Phật, bạch với Phật:

–Thưa Thế Tôn! Con đã xuống tóc.

Đức Phật hỏi:

–Con yêu A-nan vì những gì?

Nàng đáp:

–Con yêu đôi mắt của A-nan. Con yêu lỗ mũi của A-nan. Con yêu cái miệng của A-nan. Con yêu lời nói của A-nan. Con yêu dáng đi của A-nan.

Đức Phật bảo:

–Trong đôi mắt có nước mắt. Trong lỗ mũi có nước mũi. Trong cái miệng có nước miếng. Trong lỗ tai có các thứ cấu bẩn. Trong thân có nước tiểu, phân đều chứa đồ dơ dáy. Hai con dù có sánh đôi chồng vợ với nhau thì cũng cùng chung chỗ dơ dáy. Trong cái dơ dáy đó, lại có sinh, mà có sinh ắt có chết. Nếu có sự chết mất thì có nước mắt và khóc than. Vậy thân này có ích gì.

Nghe vậy, nàng tự nghĩ: “Trong thân thể này đúng là dơ bẩn xấu xa.” Trong lúc tập trung suy nghĩ như vậy, nàng liền đắc quả A-la-hán. Biết cô ta đã chứng quả A-la-hán, Đức Phật bảo:

–Con đi đến chỗ A-nan đi.

Nàng thẹn thùng cúi đầu, quỳ gối trước Phật và bạch:

–Thưa Thế Tôn! Con thật ngu si nên theo đuổi Tôn giả A-nan. Nay tâm con đã được mở, như bóng tối có ánh đèn, như đi thuyền nhờ thuyền đến được bờ, như người mù được dẫn dắt, như người già được cây gậy lần bước. Nay nhờ Đức Thế Tôn đưa con vào đạo, tâm con mới được khai mở như vậy.

Các Sa-môn có mặt đông đủ đều hỏi Đức Phật:

–Thưa Thế Tôn! Mẹ cô ta theo đạo làm mê hoặc người ta, nhưng nhờ nhân duyên gì mà cô ta đắc quả A-la-hán?

Đức Phật bảo:

–Này các Sa-môn! Các ông có muốn biết về người nữ này không?

Chư Sa-môn đáp:

–Thưa Thế Tôn! Chúng con muốn nghe chỉ dạy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật nói:

–Thuở quá khứ, Ma-đăng nữ đã trải qua năm trăm đời làm vợ A-nan. Trong năm trăm đời đó, họ kính trọng, yêu mến nhau. Suốt thời gian đó, họ cùng nhau vào đạo, giữ gìn giới luật, học kinh điển. Tuy làm vợ chồng nhưng xem nhau như anh em.

Đức Phật giảng nói kinh xong, các vị Sa-môn mới hiểu rõ về cô ta như thế. Các vị Sa-môn liền đứng dậy, ở trước Đức Phật cung kính đảnh lễ.

